

מסורת הש"ס

(א) מגילה ח. ג. ו. (ב) וי' וס"ו חו"ט
נכרות ח. ד"ה רב שם.
(ג) (דף טו.ו.) (ד) כ"ה: (ה) כהן
ששמהם. (ו) כ"ה: טפח:
כשחמט. (ז) (סנהדרין ק"ג).
(ח) (קדושין כ"ג.) (ט) כ"ה:
סנה.

חוריה אור השלם

1. ויפתח עזרא הספר
לענין כל הקים בו מעל
כל הקים היה ויפתחו
עמרו כל הקים.
נחמיה ה ה
2. ויחלתי כי לא ידברו
כי עמרו לא ענו עזר:
אבות לב טו
3. ויפרא בו לפני ה' וירוב
אשר לפני שער המים מן
האור עד מחצית היום
נגד האנשים ונתקשם
ודבועים ואין כל הקים
אל ספר התורה.
נחמיה ה ג
4. שאו דברים קרש
וקברו את יי:
ההלים ק"ב ב

הנהרות הב"ח

(א) ט"ו ו' ולא ספתי
ו' ל' שון מפעם ראובל
וגלה. כ"ב ט"ו פ' מלת
מלכה דף ק"ט ט"ב:

מוסף רש"י

קפנדריא. מקור הילוח
דך נית הנמס. ונחיה
כ"ו. ולא ספתי על
ראשי עם קרש. כסחי
התלמידים בנית המורה על
גני קרקע. הילוך על גני
מקמתן לישב למקומה.
נראה כפוסט על ראשי
העם (שם). ולא נשאו
כפי. לזמן נכרת הניס.
לפי שהסוים לזמן נכרן
נרון אה"ה אלוט מן
העולם אשר קדשו
(נחמיה ו' טו.) כדקדשו
על אהרן (שם).

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

ל"א.

עין משפט
גר מצוה

כ"א א מ"י פ"י ח"ל
פירא חלומה ה' ז'
ב ב מ"י פ"י ח"ל ח"ל
ה' ט פתג עין כה
טושי"ע ח"ת עומן קמו
ספ"ק ז'
כ"א ב מ"י פ"י ח"ל ר"כ
ה' ה פתג עין כ
טושי"ע ח"ת עומן קמו
ספ"ק ז'
כ"ב ד מ"י שם פ"ד הלכה
יב פתג שם טושי"ע
ספ"ק ז'
כ"ג ה מ"י שם טושי"ע שם
ספ"ק ז'
כ"ד ו מ"י שם טושי"ע שם
ספ"ק ז':

חוספות שאנין

כיון נפתח ספר תורה
אסור לרבו אפי' ברובו
תורה. פי' רשעים אבל א
מהדר אפי' לית ליה בה
דאמר פי' דברכות רב
ששת מהדר אפי' וברית
ואינו נראה לרית ראי' א
היה ליה לתלמודא לאותו
הא דרב ששת ולומר
שמונה בוד הענין. על כן
נראה לי רב ששת א' לא
פליג ודבר הלכה שרי:

(א) ז' ל' רב ששת פליג ופלי
דלמנר הלכה סרי.

קדימא לן כוהנים וכמדרומה דהכי פסק רבינו מנאל דככל דוכתא
ק"ל כ"י יהושע בן נוי ומקשה מפ' כל גגות (עירובין דף נ"ג.) דמיב
ר' זירא ורבה בר רב מנן וימיב אביי גבייהו וימיב וקאמי שמת מינה
מממני' דיורי גדולה בקטנה ואין דיורי קטנה בגדולה וכו' על צבור
בגדולה ושליח צבור בקטנה יוצאין
ידי חובטן צבור בקטנה וי"ש בגדולה
אין יוצאין ידי חובטן תשעה בגדולה
וא' בקטנה מטטרפין תשעה בקטנה
וא' בגדולה אין מטטרפין וה"ה גדולה
בגדולה דליכא למימר דיורי גדולה
בגדולה אלמלא לענין תפלה לא אמר
אפילו ממיה של כרול אין מפסקת
וגראה דלא דמי דהיכא דליכא עשרה
בגדולה ושליח צבור עמהן ואחד
בגדולה יוצא זה מתוך שמואל בני
הגדולה יוצא גם זה שנלמדת כה"ג
אמרין דוקא אפילו ממיה וכו' שהרי
מוציא אפילו אחיו ששבות כדלמא
במסקת ראש הגדה (דף נ"ה.) אבל
היכא דלריך לנפשיה ודאי אין
מטטרפי וההיא דפ' אין עומדין (בבבית
דף נ"ג.) דל"ר אלעזר מיום שחרב בית
המקדש נפסקה חומת כרול בין
ישראל לאביהן ששמים לא שייכא
להכא דההיא דפ' לנבי הא שאל
מסלתן מקובלת כמו בזמן שבהמ"ק
קיים מיהו לענין זה אין מפסקת אס
יתברכו הצבור ע"י צרמת כהנים
שעממן בבית הכנסת או יוציא ש"ס
ידי חובטן גם זה מתברך ויוצא ידי
חובטו עמהן דכלפי אבינו ששמים
לא תלי בהפקת ממיה:
והוזה על הצדיקן שבבני הואתו

בשרה. בירושלמי פסקת אין עומדין מן הצדיקן ככלל נרעה: כיון שנפתח ספר תורה אסור לרבו אפי'
בברב ה'כה. מקשיין מפרק קמא דברכות (דף ט.) דלמנר רב ששת הוה מהדר אפי' וגריס אמר אינו צדיק ונמינו למימר
דמהדר אפי' שאני אי נמי רב ששת שאני משום דהוה מאור עינים והוה פטור מקריאה משום דהוה דברים שכתב אי אהר שראי לאומנן
על פה ויין דפטור מקריאה אפילו בשעת שמיעה היה יכול לנטוק בדבר הלכה והיינו דקאמר אן צדיק כגון דברי הלכה (בבבית דברים
דעל פה ואינהו צדיקו דברים שכתב מיהו מתקדש כפירוש ר"ח דפי' הסם דוקא רב ששת וכיוצא בו דמורנו אומנתו אבל האידנא
כרעא סבירא לן דלמנר רבא כיון שנפתח ספר תורה אסור לרבו אפי' י"ל דלא הוה אורחא דמילתא לאיעשוקי בדבר הלכה בצאפי
צירוב צעוד שהן עומדין בשמיעת התורה:)

כל כהן שלא נטל ידיו. פירש רש"י אמר לי רבי אבי נטל ידיו שחרית ונטהר כהן אינו צריך לטויל ידיו כשעולה לזון וכמדרומה שהעמק
מהגבה תלמיד שהרי אין לטויל משמע כך פירש שלא נטל ידיו לפני עלותו לזון משמע ממש סמוך ועוד דמימי גמרא קרא שזו
דיים קדש וצרכו משמע חיך לנטילת ידים ברכת כהנים דמשמע ליה השתא דבברכת כהנים משמע קרא דהיא בנשיאות ידים ומשמע
בירושלמי פי' דברכות דבברכה דמשמע קרא צדיק נטילת ידים סמוך לה ההם אברכת המזון והכי איתא שלשה תפיפות
הן חיך לנשיאה שחיתה שנאמר וסמן ושחט חיך לנטילת ידים ברכה שגא' שאו ידיים וברכו חיך לגאולה תפלה שגא' יהיו לרזון אמרי
פי וגו' וכמיב בתריה יען ה' ציוס לרה וצפ' כיצד מברכין (בבבית מ.) משמע דההיא ברכה איירי בברכת המזון מיהו שמעיין מינה דבעיין
חיך נטילת ידים בברכה דמשמע ביה קרא והכא מייתי לה אברכת כהנים ועוד אי מיירי הכא בשלל נטל ידיו בשחרית אמאי נקט
כהן לנשיאות כהים חיפוק ליה משום דברי תורה שצריך לטויל ידיו כדלמרי' בפ"ק דברכות (דף י"א.) ובפ"ב (שם ד') אמר רבי חייה בר רב
אשי וימינן קניאין הוה קניאמן קניה דרב למטיי לן פירקא כפירא דבי רב ומקדים וקאי ומשי ידיו ומברך ומנח תפילין והדר אמר לן
ואמר נמי ההם (דבעי לנהדורי בטר מיה לנטיי לק"ש מיל ומה לי ק"ש ומה לי ברכת כהנים אי משום דלריך ברכה לפני הכא נמי
לריך ברכה לפני דלמנר לקמן להכי מסתבר דהכא בנטיילת ידים חיך לברכה מיירי ושיעור תפיפה איכא למישמע מתפיפת קמיה לשחיתה
דלמרי' בפ' כל הפסולין (נחמיה ג.) כל הסמיכות שהיו שם קורא אי בהם חיך לנשיאה שחיתה חוץ מוה שהיתה כשער נקטור שאין
מזורע יכול לנטע שם אלמלא כדי מהלך משער נקטור עד בית המטבחים לא חשיבה תפיפה ובמסקת מדות (פ"ה מ"ה) משמע דלא הו
טפי מעשרים ושמים אמה מקום דריסת רגלי ישראל ומקום דריסת רגלי הכהנים שכל אחד היו י"א אמה:

וכי' מהדר אפי' מצבורא מאי אמר. קדר נשיאת כהים מפ' רבינו שלמה עוקר רגליו בעבודה ממקומו וצא לפני המיזה ומתפלל יהי רצון
שתהא ברכה זו וכו' ומאריך זה עד שיאמרו אמן של הודאה מפי הצבור וקורא כהנים אס שנים הם ואס אחד אינו קורא ש"ס והוא
מחזיר פניו מחליו כדלבי דלמנר לעיל לאחד אינו קורא וכשכלה דבור מהקורא מברכין אשר קדשנו כו' ואחר כך מתחילין בברכה וכשכלה
אמן אחרון מפי צבור הן מחזירין וכושפין קשרי אצבעותיהן אס רוצין ושליח צבור מתחיל שים שלום והכהנים יתפללו רבנו של עולם עשית
מה שגזרת וכו' ומאריך זה עד שכלה ברכה מפי שליח צבור עוקרין רגליהן והולכין להן: בשאלמות פרשת ויקח קרח כהן שעבד עבודת
כוכבים) לא ישא את כפיו דגרע מהורג את הגפס דלמרי' בפ' אין עומדין (ברכות נ"ג.) כהן שהרג את הגפס לא ישא את כפיו ורבינו גרסום
מאור הגולה הסיב בתשובותיו דנושא כפיו וקורא ראשון בתורה דיין דחור בתשובה חור לקדושתו דמנן בסוף מסכת מנחות (דף ק"ג.) אך
לא יעלו הכני הנמות אל מונח ה' בירושלים כי אס אכלו מזות בתוך אחיהם והרי הן כבעלי מומין שחולקין ואוכלין ובעלי מומין מומין
נשאין את כפיהם וקורא ראשון בתורה וקף זה שאס לא תאמר כן נמאלת מרפה ידיהן של בעלי תשובה שיאמרו: אי לאותה ברכה אי לאותה
כלימה וימנעו מעשות תשובה ואמר ר' יוחנן כל האומר מנשה אין לו חלק לעולם הבא מרפה ידיהן של בעלי תשובה ותנא דבי רבי ישמעאל
הואיל והלך זה ועשה כהן) לאלילים אדמה אן אמר הגופל וכו': וישיע חוסי' מנחות ק"ט. ד"ה לא ישמשו חוסי' מענית ח. ד"ה אי מהן:
עד